

Het avontuur van Judas en Deborah

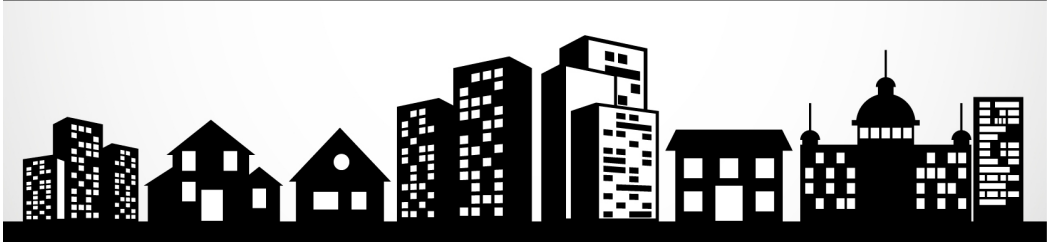
Deel 1 De geheime wereld van Kistairelers

Inhoud

Inleiding	4
Hun eerste ontmoeting	6
De bevolking: Kistairelers	7
Hoe ze ermee omgaan	10
De landkaart van de Kistairelers	13
De zoek tocht naar kristallen schat	14
De mooie stad Karmasie	18
Wie zijn ze?	21
Onze gave	23
De beroemde architect	26
Achtergrond van de ouders	31
De glazen kristallen tijdmachine	32
Thuisgekomen	33
Geheim verleden	34
Het vakantiehuis	39

designed by freepik.com

Inleiding

Dit boek gaat over twee kinderen die pas na tien jaar weer bij elkaar komen. Door een spiegel op de zolder zien ze elkaar opeens. Verder komen ze erachter dat deze spiegel hen naar een andere wereld kan brengen, en om weer thuis te komen moeten ze een ander voorwerp zoeken. Dat vinden ze gelukkig; een tijdmachine die op een stoel lijkt. Maar halverwege hun avontuur ontmoeten ze een bekende architect die Admas heet. Hij is 30 jaar en heeft een heel mooi gebouw ontworpen. Ook heeft hij een grappige vriendin. Zij heet Linda en is 25 jaar oud. Ze werkt op een kinderdagverblijf als docent-assistente. Ook ontmoeten ze een klein meisje dat Karma heet, en haar moeder. Zij wonen in de stad van Paranmaatnal en deze stad telt 1200 inwoners. Ook wordt er in dit boek veel verteld over hun ouders, waarom ze toen uit elkaar zijn gegaan en hoe ze de opvoeding hebben beleefd van hun kinderen. Verder komen ze er later achter dat ze familie van elkaar zijn. Judas en Deborah zijn namelijk broer en zus. En er wordt verteld over hun vakantie voordat ze gingen scheiden. Ook wordt er in dit boek beschreven hoe de bevolking van de Kistairelers tot stand is gekomen en over hun schat.

Hun eerste ontmoeting

Het was 24 april in de ochtend en Judas moest naar school. Maar op die dag besloot Judas even op de zolder te gaan kijken en zag een spiegel. Hij keek in deze spiegel en zag een meisje naar hem kijken. 'Wie ben jij?' riep Judas. 'Ik ben Deborah. Maar hoe kunnen wij zonder onze lippen te gebruiken communiceren?' vroeg ze zich af. 'Wat zie jij er grappig uit met die blauwe spijkerbroek. Maar je hebt wel mooie groene ogen. En een leuk Spiderman T-shirt met stoere rode schoenen.' Ze was wel erg geschrokken dat er opeens iemand in de spiegel stond te kijken naar haar. Na vijf minuten was de spiegel weer normaal en opeens stonden ze in een andere wereld naast elkaar.

De bevolking: Kistairelers

Ze waren opeens in een hele andere tijd terechtgekomen. 'Hoe kon dat nou?' zei Deborah heel hard tegen Judas. Judas antwoordde: 'Praat eens wat zachter, zodat ze ons niet kunnen horen. Wij weten helemaal niets van deze tijd. Ook is het beter om alles rustig te onderzoeken, Deborah.' 'Wat zeg je daarvan?' zei Judas tegen Deborah. Deborah antwoordde: 'Is goed. Ik vind het wel erg spannend aan de ene kant, maar aan de andere kant ben ik erg bang. Stel je voor dat wij de enige mensen hier zijn.' 'Hoe bedoel je Deborah?' vroeg Judas met een bange toon in zijn stem. 'Ik bedoel hiermee te zeggen dat ik niet hoop dat wij de enige zijn op mensengebied. Dan komen wij nooit meer thuis.' 'Rustig maar Deborah, wij komen zeker thuis.' 'Hoe dan Judas?' 'Weet ik nog niet. We moeten daarover nog even samen een plan maken. Laten wij eerst gaan zoeken waar iedereen is.' 'Is een goed idee,' vond Deborah. 'Welke kant zullen wij op gaan Judas?' 'Maakt mij niet veel uit Deborah, kies jij maar.' 'Is goed. Ik kies rechtdoor, dat voelt gewoon goed aan.' Na een half uurtje gelopen te hebben zagen ze een paar huizen op een korte afstand. Ze keken elkaar heel vermoeid aan en lachten van blijdschap. Maar aan de andere kant waren ze erg voorzichtig voor het onbekende. 'Wat als er niets is en er geen mensen meer zijn, Judas?' 'Denk positief, Deborah. Natuurlijk zijn er mensen. Wat denk je, dat huizen gebouwd zijn door robots?' lachte Judas. 'Nee natuurlijk niet. Kon toch, weet ik veel. Wij zijn pas hier terechtgekomen Judas,' zei Deborah erg kwaad. Na tien minuten